

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 163/2014
13.03.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.Р., због кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 429/10 од 22.10.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2271/13 од 30.10.2013. године, у седници већа одржаној 13.03.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 429/10 од 22.10.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2271/13 од 30.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 429/10 од 22.10.2012. године окр. М.Р. оглашен је кривим због кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 2271/13 од 30.10.2013. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Д.Д., поднео је Врховном касационом суду захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП није обавестио

јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је оптужницом окривљеном стављено на терет присвајање робе у периоду од 01.01. до 31.12.2003. године, да је исти период био обухваћен и кривичном пријавом, да према попису робе и књиговодственом стању у 2002. години није било мањка робе, што је током поступка изјавило и више сведока, а да је првостепеном пресудом обухваћен и период готово целе 2002. године. На овај начин, првостепени суд је самовољно проширио оптужницу иако то Више јавно тужилаштво није учинило ни након прецизирања оптужнице на главном претресу и тиме је прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се неосновано у захтеву наводи да је првостепеном и другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, односно члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП („Службени лист СРЈ“, 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наиме, изреком првостепене пресуде окр. М.Р. оглашен је кривим да је у периоду од 01.01. до 14.11.2003. године, као одговорно лице - магационер присвојио робу која му је била поверена у раду, па је, дакле, као време извршења дела одређен период од 01.01. до 14.11.2003. године, а не и период 2002. године, како то бранилац неосновано наводи у захтеву.

Тачно је да је првостепени суд чињенични опис незнатно изменио у односу на диспозитив оптужнице, међутим, тиме оптужба није прекорачена, већ је чињенични опис радње извршења само уподобљен са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу. У изреци првостепене пресуде наведена је роба која је набављана током 2002. године, али је као време извршења дела означен период од 01.01. до 14.11.2003. године, будући да је попис робе извршен дана 14.11.2003. године и да је тада констатован мањак робе наведене у изреци првостепене пресуде, прецизно по количинама и врсти робе, а како је то утврђено током доказног поступка. Приликом ових измена чињеничног описа, првостепени суд је у потпуности поштовао субјективни и објективни идентитет оптужбе, а имајући у виду да приликом претходног пописа на крају 2002. године није било мањка у магацину и да је током поступка несумњиво утврђено да је окривљени робу која му је била поверена у раду присвојио након 01.01.2003. године.

Налазећи, из изнетих разлога, да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окр. М.Р. указује на постојање битне повреду одредаба

кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 8. раније важећег ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**